

прося награда, та да си я подѣлимъ. Ти ме дари сто тояги. Хайде, нека нему ударятъ петдесетъ. Азъ се отказвамъ!

— Милостъ, господарю! — падналъ на колѣне слисаниятъ царедворецъ.

Царьтъ изведнажъ разбралъ всичко. Играта на стареца го развеселила, но той схваналъ

и нейната хубава поука, та заповѣдалъ да ударятъ петдесетъ тояги на началника на стражата, споредъ условието. Нашибали го здравичко, па го тикнали въ затвора за невѣрна служба.

А старецътъ останалъ началникъ на стражата при палата.

Борисъ Василевъ

ХРАБРИЯТЪ БОРЕ

Тръмъ, тръмъ, тръм-та, тръмъ, биятъ шумно барабани, и войници много сбрани вижда Борето на сѣнь.

И ужъ той е генералъ и ги води смѣло; ето: страшенъ почнува се бой, въ кърви кѣпи се полето.

А единъ аеропланъ върху Борето се мѣри — бумъ! бумъ!... Майка му прострянъ до леглото го намѣри.

Охка генералътъ клетъ, чуди се, какво тѣй стана, бѣше ужъ съ войски безчетъ, пѣкъ то... черната писана!

Дим. Бабевъ